

133 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Dolle Dries

Dries weunde allêên in 'n huisie bij de Smulsteegt. Vandaag aan d'n dag noeme zô iemand allêênstaond of vrijgezel. Toendertijd wier zô 'n man allêên nogal 's aagenaerdig gevonge. Dries wis dat best, maor die had 'r 'n vaste uitdrukking voor. "Wie voor z'n aage zurgt, zurgt voor 'n goeje vriend", zee die aaltijd en daermee was voor Drieze de kous af.

Op 'n zaeterdagaevend was-tie op weg naer 't kefee van Vlotjies, want allêên is ommers mor allêên. Van tevore mos-tie eerst een vraegstuk oplosse, omdat 'r een paor knôôpe van z'n gulp wazze. Je had in dien tijd nog niet van die mooie ritssluitinge as nou en d'r mos dus wat beure. Geduldig nam die naeld en draed en perbeerde d'n draed deur 't ôôgchie te krijge, want z'n ôôgchies wazze nie zô best meer. 't Lukt en uit 't knôôpedôôsie zocht-ie 't beste uit. D'r wazze allêên witte knôôpe en daer mos-tie 't mee doen. Daer kwam nog bij, dat de knôôpe aagelijk tusse twêê laogchies stof mosse komme zitte en Dries hà gêên zin om zô moeilijk te gaon zitte naaie zôas-tie bij z'n aage zee en zette de knôôpe gewoon in 't zicht buitenop de gulp.

Gewaopend mit z'n goeje pak kwam die in de kroeg aan. De baozin zag 't , vanzelf, gelijk. "Je hêt, glôô 'k de koplampe op, Dries", ze ze naodelôôs. "Trouwes, trek-ie klompe uit, anders krij 'k last mit de dienstmaaide". "Stuur die maider mor op mijn af", zee Dries, die niet op z'n mondjie gevaale was. Nou was 't woord mondjie wat raor, want Dries had 'n scheur, waer 'n Nijlpaerd jeloers op gewist zou zijn. "Zjeloers", zee Dries aaltijd, want hij had 'n hortie in Frankrijk gebaggerd.

"D'r zitte kruimels aan je mond", zeeje ze wel is, "Vlak bij je ore". "Die vreet 'k laeter wel op", zee onze zêêman, want je weet, Dries was niet op z'n ..... Intussen was 't perbleem van de knôôpe nog niet opgelost. "Ik ken d'r toch m'n hande voor houwe", stelt hij voor. "Je ken niet d'n godganse dag mit je hande voor je gulp gaon lôôpe. Geeft 'r mor 'n kwassie vaarf op, dan maarke ze 't niet zô".

Dries gong d'r mee accoord. Hij wis, dat-ie nog 'n klitsie standgroen had staon. Mor de baozin was nog niet tevreeje. "Hoe doe je 't nou mit je verschôôning en je ete?" Een lollige klant wis 't antwoord. "Hij gooit z'n vuile goed in een hoek en vrijdag zoekt-ie 't schôônste d'r weer uit". Dries gong in op de leste vraeg.

"Ik kook aaltijd 'n pan snart voor d'n hêêle week". Dat was bekend. "Dries ken aaltijd 't hêêle Wilhellemus uitzinge, maor 't komt uit z'n verkeerde gaetje", zeeje ze wel 's. An 't end van d'n aevend zwalkte Dries naer huis en gooide aal z'n vuile goed in de kuip en begon te stampe. Dries was zô gek nog niet, mor dat wis-ie al.